Traditie, goddelijke en vervormde aspecten

14 december 1977
lezing 246

“Lieve vrienden, jullie zijn in de aanwezigheid van Christus. Hij is hier, altijd bij jullie; jullie hebben Gods zegen. Vraag om hulp wanneer je dat echt nodig hebt, wanneer jullie verward zijn of op een of andere manier niet in harmonie.

Velen van jullie raken in verwarring omdat je voelt dat ik nu Jezus Christus ter sprake breng. Dat zien jullie verkeerd; ik heb altijd over zijn bestaan gesproken sinds ik mijn taak met jullie ben begonnen. Er was een tijd waarin we de nadruk moesten leggen op jullie innerlijke processen; jullie moesten de subtiliteit van de onbewuste processen leren kennen om jezelf diepgaand te onderzoeken. Alleen door zelfonderzoek kunnen jullie Gods waarheid vinden; alleen door middel van dit onderzoek kan geloof in God en overgave aan al zijn facetten zinvol worden; anders leg je jezelf een geloof op en dek je alles af wat er onbewust in je leeft en waar je aan moet werken.

Ik ben in waarheid, vrienden, en ik zou jullie nooit op het verkeerde pad kunnen brengen. Als ik het over de werkelijkheid van Jezus Christus heb, wat een aspect is van Gods werkelijkheid, is dit alleen maar omdat jullie niet langer allerlei muren hoeven op te trekken. Jarenlang hebben we gewerkt aan de hindernissen die ontstaan zijn door simpele veel voorkomende neigingen en houdingen van het lager zelf. Nu behandelen we barrières van subtielere aard. Ik vraag jullie alleen maar je open te stellen voor nieuwe overwegingen en mogelijkheden, ik vraag jullie niet mijn woorden zonder meer aan te nemen. Als mijn woorden niet waar zijn, moeten jullie ze niet accepteren. Maar als ze dat wel zijn, moeten jullie je er niet voor

afsluiten. Want het is noodzakelijk elke waarheid die er is te kennen, te begrijpen en te ervaren, zodat jullie je volledig kunnen ontplooien en worden wie je in wezen bent.

Het onderwerp van deze lezing is de betekenis van *traditie*. Laten we eerst eens kijken wat traditie in de beste zin van het woord betekent, en vervolgens wat het betekent wanneer het misvormd is. Veel mensen hebben vastomlijnde beelden over traditie, die stereotype reacties oproepen zodra er over traditie gesproken wordt of er naar gehandeld wordt.

Traditie in de ware zin betekent dat het geloof in eeuwige waarheden en waarden doorgaat. Als een kosmische werkelijkheid eenmaal ontdekt is en gestalte heeft gekregen in het menselijke bestaan zullen zij die de onmiskenbare schoonheid, goedheid en juistheid ervan ervaren hebben, dit tot uiting willen brengen. Vergeet niet dat alle werkelijke waarden ooit een doorbraak uit de geesteswereld zijn geweest.

Om deze doorbraak levend te houden is het nodig deze waarheid te *voelen* en innerlijk te *ervaren*. Rituelen kunnen dit doen, maar zij garanderen niet dat een bepaalde waarheid levend blijft. Een ritueel kan een leeg gebaar zijn. Ware traditie is daarom een voortdurend opnieuw ervaren van de oorspronkelijke doorbraak uit innerlijke werelden, een opnieuw ervaren in het heden van een dynamisch levend zijn, hoe lang geleden de traditie ook ontstaan is. Traditie in de beste zin betekent een trouw zijn aan eeuwige waarden of aan bepaalde aspecten hiervan; het hangt ervan af welke bepaalde traditie bedoeld wordt. Misvormde traditie is dood, een betekenisloze overlevering. Dit betekent niet dat een bepaalde traditie niet is ontstaan vanuit eeuwige waarden en waarheden. Maar nu wordt de juiste betekenis genegeerd of is vergeten en worden de rituelen automatisch herhaald en wordt de traditie zodoende uitgehold; de werkelijke betekenis is vervlakt of zelfs geheel verdwenen.

Traditie kan een zinvolle waarheid in zich bergen, een ervaring of een gewoonte die op een bepaald moment in de geschiedenis afhankelijk van de omstandigheden wel van waarde is geweest. Het is daarom eerder een proces van dood dan van leven om met deze handelingen of gewoontes onder heel andere omstandigheden door te gaan. Een traditie die voortgezet wordt vanuit een onnadenkende houding en

waarbij vastgehouden wordt aan blinde gewoontes, die bovendien de goddelijke waarheid van die traditie in de handelingen of houding niet kan verhelderen, is dood. Levend zijn betekent altijd een dynamisch denkproces, een bewustheid; geen blinde herhaling.

Zo zie je dat traditie óf een zinvolle werkelijkheid kan zijn of een zinloze, dode herhaling van het verleden die in het heden niet langer van toepassing is.

Menselijke reacties op tradities zijn diep verankerd in de persoonlijkheid. De maatschappij wordt beïnvloed door de houding van mensen tegenover traditie; het maakt een groot verschil of iemand zich van de werkelijke betekenis van een traditie bewust is, of dat hij louter uit gewoonte een handeling herhaalt. Politiek en religie, om maar een paar aspecten van het leven te noemen, worden duidelijk beïnvloed door en zijn een afspiegeling van de houding die een bepaalde maatschappij tegenover traditie heeft.

Er zijn mensen die zoveel waarde hechten aan traditie, dat ze hun gezonde verstand kwijtraken als het over traditie gaat. Ze geloven dat alleen datgene wat met de traditie overeenkomt, waardevol is. Ze verwerpen iedere verandering, wat natuurlijk dwaas is omdat de traditie die ze nu aanhangen ooit door verandering tot stand is gekomen is. *Levende onveranderlijke waarheden* kunnen niet geleefd worden zonder voortdurende verandering. Ware traditie gaat daarom altijd samen met verandering. Het gezonde evenwicht van de aardse ziel kan alleen bereikt en in stand gehouden worden wanneer traditie en verandering elkaar harmonieus afwisselen. Mensen die blindelings een traditie volgen die geen betekenis heeft, scheppen daarmee niet alleen in de menselijke ziel, maar ook in politiek en religieus opzicht een maatschappij die drukkend is en waarin een grote weerstand is tegen verandering. Het ontstaat uit de verkeerd begrepen boodschap van de ziel om waarheid en schoonheid te behouden, al het goede uit het verleden. Men is vergeten dat deze waarheden voortkwamen uit de strijd van de ziel om een goddelijke zin te vinden en uit de bereidheid angst voor verandering te overwinnen.

Er zijn ook mensen die tegen alle traditie in opstand komen; ze komen niet alleen in opstand tegen de zinloze, dode verschijningsvorm, maar ook tegen de werkelijke, levende manifestatie ervan. Dit verblind zijn komt voort uit het geloof dat alleen nieuwe vondsten waardevol

kunnen zijn en dat alles wat in het verleden bestaan heeft inferieur of waardeloos moet zijn. Daarbij wordt over het hoofd gezien dat eeuwige waarheden altijd bestaan hebben en altijd zullen bestaan en te allen tijde bewust kunnen worden, mits aan bepaalde voorwaarden wordt voldaan.

De mens van de nieuwe tijd zal noch blindelings traditie navolgen, noch er blindelings tegen in opstand komen. Hij aanvaardt elke specifieke traditie, als deze in zijn leven aan de orde komt, onderzoekt hem intelligent en eerlijk. Heb je er persoonlijk belang bij deze of gene traditie in stand te houden? Wat betekent deze traditie in je leven? Waarom blijf je er trouw aan of verwerp je hem? Als levenskwesties op deze manier onderzocht worden, beland je in die prachtige stroom waarbij je je tradities kunt voortzetten en waarbij je ze op de meest zinvolle manier een nieuwe inhoud kunt geven. Met de juiste instelling hoef je nooit in opstand te komen als er een oude traditie wordt afgebroken en door nieuwe gebruiken, rituelen en feesten vervangen wordt; vraag jezelf af of de oude traditie vervangen is door waarheden en waarden die nu meer betekenis voor je hebben. Op deze manier leef je in een dynamisch heden; je bent in staat te waarderen wat er uit het verleden waardevol was, maar je bent ook in staat het verleden los te laten en zo een nieuwe toekomst te scheppen in plaats van een dode herhaling van het verleden.

Op deze aarde spreken jullie over oud en nieuw. Deze woorden hebben vaak een positieve én een negatieve betekenis. Beide is mogelijk. Sommige mensen zien het oude als volmaakt, heilzaam, zonder bedreiging en vol waarden, terwijl ze het nieuwe als bedreigend, storend verkeerd en slecht beschouwen. Dat zijn de traditionalisten. Daarnaast zijn er ook mensen die al het oude als ouderwets, ongewenst en slecht beschouwen terwijl het nieuwe juist begeerlijk en goed is. Ik hoef er nauwelijks op te wijzen dat je hier opnieuw voor een schijnbare dualiteit staat, die je kunt overstijgen als je de positieve en negatieve mogelijkheden in beide uitersten ziet.

Op een dieper spiritueel niveau hebben beide termen geen betekenis. Er is noch oud noch nieuw. Alles bestaat al, heeft altijd bestaan en zal er altijd zijn. Nieuw op aarde is dat een bepaald aspect van de uiteindelijke werkelijkheid in de materiële wereld ‘door-vibreert’. Je herinnert je misschien dat het materiële niveau een verdichting is van fijnere vormen van vibraties. Deze vormen bestaan al in wat je ‘geest’

zou kunnen noemen.

Alle leven pulseert, breidt zich uit en trekt zich samen. Materie komt tot stand door spirituele vormen die ‘naar buiten’ trillen. Bij samentrekking trekt het leven zich terug en valt de materie uiteen. Hoewel ik hierover al eerder gesproken heb, vergeten jullie deze ideeën en denken jullie niet vaak op deze manier over je leven. Hoe meer je je deze waarheid kunt herinneren en hoe meer je dit in je leven en je ideeën voelt, hoe dichter je bij de waarheid zult kunnen zijn.

De vormen uit de wereld van fijnere vibraties manifesteren zich niet alleen als dingen, hoewel dingen zeker van het bestaan van deze vormen getuigen. Er bestaat op aarde geen enkel voorwerp waarvan de oorsprong niet in de geest ligt. Het wordt daar misschien op een andere manier ‘gebruikt’, vanwege de andere omstandigheden die in die geesteswereld bestaan. De essentie ervan wordt in de materie ‘doortrild’ en schept daar opnieuw zijn oorspronkelijke vorm op een andere, symbolische manier, op een manier die aangepast is aan de omstandigheden van dit niveau van werkelijkheid.

Behalve met voorwerpen hebben we natuurlijk ook te maken met concepten, abstracte ideeën, waarden, waarheden, wetten enzovoorts. Het is voor de mens vaak moeilijk zich voor te stellen dat een idee al in een fijnere vibratievorm bestond voordat het zijn bewustzijn bereikte. De vele abstracte concepten en wetten die ik met jullie in de loop der jaren besproken heb, zijn werkelijkheden in onze levenssfeer. In deze twee sferen verschillen concepten, net zoals voorwerpen, vaak wat betreft hun betekenis en toepassing. Op jullie niveau kunnen jullie slechts zeer vereenvoudigde en grovere uitingen van deze ideeën, concepten en wetten waarnemen.

Om terug te komen op het concept van traditie: traditie in onze wereld is slechts een aspect van een bepaalde specifieke werkelijkheid. Het heeft betrekking op de werkelijkheid van eeuwige waarheid in verschillende uitingsvormen, of misschien van een specifieke uiting. Wanneer dit in jullie dimensie van werkelijkheid doorvibreert wordt het verminderd, gewijzigd en losgemaakt van haar totale betekenis. Dit is onvermijdelijk omdat jullie werkelijkheid beperkt is. In de vierde sfeer wordt een eenheid in dualiteit opgesplitst, waarbij veel van de oorspronkelijke betekenis verloren of vervormd raakt. Het is altijd aan de mens deze oorspronkelijke bedoeling opnieuw te pakken te krijgen

en zich zo verder open te stellen voor de invloed van verschillende niveaus die samen een meer complete werkelijkheid schilderen. Deze opening vindt plaats als gevolg van een bepaalde mentale houding en activiteit; het is het resultaat van de strijd om over de beperkte grenzen van jullie wereld heen te kijken.

Het andere aspect - het tegenovergestelde van traditie - bestaat ook in onze wereld, in onze dimensie van werkelijkheid, die altijd klaar staat om door te breken in jullie werkelijkheid om die groter te maken. Het is een constante beweging naar vernieuwing en het opnieuw tot leven brengen van eeuwige waarheden en wetten. Zo bestaan het oude en het nieuwe in de tijdloze werkelijkheid van het eeuwige nu, niet zozeer als oud en nieuw binnen het begrip tijd, maar als idee of houding met een bepaalde betekenis.

Laten we eens naar jullie pad kijken, dit bijzondere pad, dat ik een aantal jaren geleden voor het eerst bij jullie bracht. Als jullie terugkijken, zul je een bepaalde spiraalbeweging zien, de beweging van de grote levensstroom. In deze spiralen zie je bepaalde herhalingen, fasen die men op een dieper niveau opnieuw tegenkomt en die je dan beter begrijpt. Deze aspecten leken nieuw toen je ze in de vorige ronde tot de jouwe maakte. Zo krijgt de *oude* waarheid, die in de vorige fase geleerd is, *nieuwe* betekenis vanwege datgene wat je onderweg geleerd hebt. Zo wordt wat eens een totaal *nieuwe waarheid*, een openbaring was, in het herhalen vernieuwd (een *oude* waarheid in een *nieuw* licht). Maar deze vernieuwing kon alleen plaatsvinden omdat andere waarheden (nieuwe en oude), onderweg ontdekt zijn. Ze zijn nieuw in die zin dat ze de persoon in kwestie niet bekend waren; ze zijn oud in die zin dat ze al bestonden voordat die persoon ze kende.

Deze spiraalbeweging komt voor bij de persoonlijke ontwikkeling en het groeiproces van elk individu. Je moet dit wel zien als je het helder, met je volle bewustzijn observeert. De stof van de lezingen, die de basis zijn voor het ritme dat jullie volgen, geeft het plan aan voor deze beweging die zeer organisch aangepast is aan een veel grotere werkelijkheid dan jullie kunnen bevatten. Iedere uitbreiding die jullie op dit pad ervaren hebben - en dat waren er heel wat - betekende altijd de belichaming van tot dan toe onbekende (voor jullie nieuwe) aspecten van de innerlijke werkelijkheid en daarom een nieuwe houding tegenover jullie werk. De organische beweging veroorzaakte schijnbaar wonderbaarlijke persoonsveranderingen en bracht nieuwe

vervulling; latente mogelijkheden konden tot leven worden gebracht. Een nieuwe overvloed werd op alle niveaus meer en meer merkbaar, bij vele mensen en ook in jullie pad als geheel.

Maar er bestond ook grote weerstand tegen het ruimer gaan denken, tegen vernieuwing, tegen nieuwe benaderingen en methoden, of tegen spirituele concepten die ik jullie gaf. Iedere nieuwe benadering of ruimere zienswijze - het zien van de wereld in een nieuw licht - geeft altijd een gevoel van bedreiging. Je wilt je aan de oude vertrouwde benadering vasthouden om de grenzen van het denken en waarnemen niet te hoeven verleggen. In dit opzicht word je een traditionalist. In het deel van de persoonlijkheid wat misvormd is zijn alle principes misvormd zoals in het gezuiverde deel van de persoonlijkheid alle principes in waarheid zijn, trouw aan hun werkelijke betekenis.

Iedere nieuwe fase wordt begroet met rebellie tegen de autoriteit die je confronteert met iets wat de traditie waaraan je gewend bent geraakt, lijkt te verbreken. Overal waar menselijk leven vorm krijgt, wordt traditie geschapen. Het bestaat op de grootst mogelijke maatschappelijke schaal, en op het kleinste, meest vluchtige niveau. Het pad zoals jullie dat twee jaar geleden kenden, had een bepaalde traditie waarbij je je wel prettig was gaan voelen. Deze traditie moest verbroken en vernieuwd worden - door nieuwe waarheden toe te voegen; nieuw voor jullie, maar niet nieuw als zodanig want deze waarheden hebben altijd bestaan. Pas wanneer deze nieuwe waarheden geaccepteerd en vertrouwd worden, worden zij opgenomen in het totale werk, het pad. Zo kwam een tijdelijke ‘nieuwe’ traditie tot stand totdat de volgende ademhaling van de grote pulserende beweging doorvibreert in de materie als het organisme er klaar voor is. Als je deze nieuwe/oude waarheid vertrouwt en je er niet tegen verzet, laat je hem een deel van je leven worden en daarmee verbreed en verruim je je gehele bewustzijn. Dat geeft je wijsheid, vrijheid en overvloed.

Op een andere manier is groei niet mogelijk. Er kan alleen maar groei zijn als deze beweging niet verstoord en belemmerd wordt. Groei moet het oude en nieuwe combineren. Het moet traditie behouden en het tegelijkertijd vernieuwen en verlevendigen.

Dit zijn eeuwige waarheden en principes die gelden voor elk denkbaar aspect van het leven. Ik heb hier tamelijk algemeen en abstract over gesproken, maar nu wil ik me specifieker op de nieuwe expansiefase

richten die jullie doormaken en op je houdingen die deze expansie onnodig pijnlijk maken. In je angst haal je zaken door elkaar; juist omdat je probeert je verzet tegen iets nieuws te rationaliseren, ga je verward en onsamenhangend denken, zodra je aan de comfortabele begrensdheid van het pad zoals je dat tot nu toe kende, wilt vasthouden. Maar het pad zou het pad niet zijn, als het statisch kon blijven. Het pad is een beweging, een reis, die tot stilstand komt, wanneer de beweging wordt belemmerd. Stilstand is het lot geweest van vele spirituele, religieuze en psychologische waarheden die doorgesijpeld zijn in jullie stoffelijke wereld. Stilstand is het lot geweest van zoveel dingen die eens diepe waarde hadden. Mensen stopten de beweging omdat ze bang waren in te gaan tegen diegenen die verdere beweging, verandering en expansie belemmerden. Het ontbrak hen aan vitaliteit om verzet tegen verdere expansie en beweging te stoppen. Daarom ontstaan er steeds weer schijnbaar nieuwe organisaties en filosofische scholen. Het oude is ofwel verkalkt door de verwrongen opvatting over traditie of wordt totaal verscheurd door het misplaatste zoeken naar verandering, het zoeken naar het nieuwe.

Tot dusverre zijn we erin geslaagd de goede koers te houden met dit pad in zoverre het het combineren betreft van traditie en verandering in de beste betekenis van het woord en is de levenskracht zuiver gehouden. Natuurlijk is er verzet geweest tegen deze beide aspecten - traditie en verandering - en deze bestaat nu nog en zal blijven bestaan. Maar de kern waar het om draait bij dit pad is nog steeds in evenwicht. We bidden de heer om genade dat dit zo mag blijven.

Laten we vanuit dit gezichtspunt een kort overzicht geven van de fases van dit pad tot nu toe. Natuurlijk moeten we het kort houden en geven we alleen maar een algemeen overzicht. Dit zal jullie helpen te zien waar je op dit moment bent. Voordat we dit doen wil ik opnieuw stellen wat dit pad is om iedere mogelijke verwarring te vermijden die misschien ontstaan is door de onrust van jullie denken. Deze verwarring is kunstmatig ontstaan. Maar hoe het ook zij, jullie hebben behoefte aan opheldering. Noodgedwongen is een deel hiervan een herhaling van wat ik al vaker gezegd heb. Het doel van dit pad is de persoonlijke ontwikkeling op alle niveaus van iemands mogelijkheden. Om deze groei mogelijk te maken, is er behoefte aan verschillende benaderingen. Het denken moet totaal leeg worden en wel op de manier die ik besproken heb in een recent antwoord op een vraag. Alle

vooropgezette ideeën moeten uitgedaagd en onderzocht worden (dat brengt verandering met zich mee). Daarna zullen een paar oude meningen, overtuigingen en denkbeelden in ere hersteld worden omdat in deze open ontvankelijkheid hun waarheid op een diep niveau zichtbaar wordt (dit betekent traditie). Maar deze oude waarheden zullen dan op een nieuwe manier in iemands bewustzijn werkzaam zijn (dit betekent verlevendigde, hernieuwde traditie). Andere overtuigingen zullen over boord gezet worden omdat ze niet langer zinnig zijn en dit betekent opnieuw verandering.

Op emotioneel niveau vindt een soortgelijke proces plaats, maar dat moet op een andere manier benaderd worden. Om emoties te zuiveren en ze vitaal in plaats van levensvernietigend te maken, moet je over een helder en juist begrip beschikken. Emoties kunnen niet zonder kader bestaan, ze zijn ingebed in geestelijke processen, omdat de mens een denkend wezen is dat onderscheid kan maken. Het is niet de bedoeling dat iemand vanuit blinde emoties leeft. Om zijn emotionele aard te ontwikkelen, moet de mens door een proces waarbij hij zijn gevoelens accepteert, hoe destructief die ook mogen zijn. Om dit te doen moet hij een manier leren vinden om deze te uiten zonder zichzelf of anderen schade te berokkenen. Als hij leert zelfs zijn destructieve gevoelens te accepteren, kan hij ze veranderen. Dit vereist volledige intelligentie en rijpheid van zijn geestelijke processen, zodat hij zijn gevoelens op de juiste manier kan beoordelen. Dat vraagt ook om een gezond lichaam doordrenkt van creatieve energie. Tenslotte is bij een dergelijke verandering spirituele invloed en hulp noodzakelijk om met kracht en wijsheid dit altijd veranderende proces zo te leiden, dat het harmonisch doorstroomt.

Al deze jaren heb ik door middel van vele lessen voortdurend mijn aandacht er op gericht om jullie deze verschillende niveaus te laten zien en om jullie door leiding, inspiratie en advies te helpen afwisselend van het ene naar het andere niveau te gaan. Soms moesten jullie je meer op het emotionele vlak richten en gevoelens leren accepteren en leren om te gaan met krachten waar jullie bang voor waren en die je ontkende. Een andere keer moesten jullie je juist concentreren op geestelijke processen en beelden, om weer meer realistisch te worden. Weer andere keren richten jullie je meer op het lichaam, als voertuig voor waarheid, liefde, wijsheid en dienstbaarheid. Soms concentreerden jullie je meer op spiritueel inzicht, op een nieuwe kijk op de schepping als geheel en om bidden en meditatie te leren.

Als deze fasen met al die verschillende niveaus elkaar niet voortdurend zouden afwisselen zou de ontwikkeling stilstaan.

Het doel van dit pad is een ontwikkeling van het bewustzijn zoals die nog niet is voorgekomen. Maar in jullie wereld is een relatief kleine groep mensen die inderdaad klaar is voor deze ontwikkeling van hun persoonlijkheid en die op die manier bijdraagt aan de evolutie van jullie hele bewustzijnssfeer. Zo'n vernieuwing geeft een enorme expansie van persoonlijk geluk en vervulling. Toch mogen persoonlijk geluk en vervulling niet het hoofddoel zijn. Het hoofddoel moet op een bepaald moment in je proces *dienstbaarheid aan het groter geheel worden*. Als dit gebeurt blijkt bereidheid tot het brengen van offers al gauw het meest vervullende in het leven te worden. Offers brengen blijkt steeds minder een 'opoffering' te zijn doordat Gods wil en eigenbelang op een verstrekkende manier blijken samen te vallen. De mens die in God is, de nieuwe mens, ontwikkelt zich door dit werk dat de mens in zijn totaliteit aanspreekt: het fysieke, emotionele, geestelijke en spirituele niveau van zijn wezen, totdat al deze niveaus tot een geheel geïntegreerd zijn en niet langer gescheiden zijn. Dan is *het denken het voelen geworden, de lichamelijke gewaarwording en tevens het gebed.* Deze volledigheid betekent de uiterste bevrijding, kracht in haar beste vorm, individualisering en, wat misschien in tegenspraak lijkt, algehele overgave aan de wil van God, die immers hetzelfde is als de wil van het individu.

Daarom behelst dit pad vele verschillende dingen. Het is een psychologie want je werkt duidelijk aan de psychologische aspecten van jezelf, je gevoelens, je onbewuste processen. Het is een filosofie want je gaat de wereld op een nieuwe manier zien. Het is ook lichamelijkheid want je werkt met je lichaam. Het is een sociologie want je leert nieuwe manieren om in de maatschappij te functioneren. Het is een nieuw politiek systeem want je leert op een nieuwe manier zowel traditie als verandering te combineren. Het is religie, want je leert over de schepping, jouw plaats daarin en je nieuwe relatie met God. Het is dit allemaal en tegelijkertijd ook weer helemaal niet. Het is de schepping van een nieuwe wereldburger, met nieuwe waarden en oude waarheden, die vernieuwd zijn. Deze nieuwe mens zal geleidelijk aan het heft in handen nemen en stap voor stap die mensen beïnvloeden, die deze ontwikkeling willen tegenhouden.

Als je terugkijkt op de stof die ik jullie aanreikte en onderwees, kun je

gemakkelijk zien dat ik dit afwisselen systematisch benadrukt heb. Ik heb me op verschillende tijdstippen op verschillende niveaus en op verschillende aspecten geconcentreerd, om dan na een bepaalde periode waarin alles werd opgenomen weer op de vorige niveaus terug te komen. Ik ben begonnen jullie op een heel eenvoudige manier een overzicht te geven van spirituele werkelijkheid. Toen heb ik nieuwe ideeën over denken aangekaart, meestal met het doel de splitsing in dualiteit tot nieuwe eenheid te brengen - net zoals ik nu doe met traditie en verandering. Toen ben ik een nieuwe fase begonnen, waarin we de innerlijke, onbewuste niveaus en neigingen zijn gaan onderzoeken. Ik heb jullie geleerd hoe je pijn, hulpeloosheid, woede ervaart. Ik heb jullie geholpen je masker en je lager zelf te zien en te accepteren. Ik heb jullie voor je hoger zelf geopend. Ik ben opnieuw de spirituele werelden van jullie gedachten en gevoelens met jullie binnengegaan. Jullie hebben onderweg hard gewerkt. Fase voor fase, spiraal na spiraal hebben we deze reis voortgezet. Iedere fase leek nieuw en altijd was er weerstand, daarvoor kon je altijd redenen en verklaringen vinden. En natuurlijk was iedere fase ook oud omdat geen van deze eeuwige waarheden totaal nieuw zijn. Ze zijn misschien nieuw op de manier waarop ze toegepast en gecombineerd worden. Toen je geestelijke proces uitgedaagd werd, waren er altijd mensen die er niets mee te maken wilden hebben en weerstand boden. Toen je aan je emotionele proces werkte, waren er altijd mensen die weerstand hadden tegen psychologische therapie. Toen spirituele waarheden besproken werden, waren er altijd mensen die niets met religie te maken wilden hebben. Al deze argumenten waren en zijn niets anders dan de angst om jezelf te verruimen om zo te worden wie je in potentie bent op een nog niet geopenbaard niveau.

Op dit moment roept Jezus Christus dezelfde weerstand op die er altijd geweest is als een andere benadering, een oude/nieuwe waarheid opnieuw geïntroduceerd werd. Toen onbewuste, irrationele gevoelens te voorschijn kwamen, waren velen van jullie geschokt; sommigen verlieten het pad. Hetzelfde gebeurde toen verantwoordelijkheid nemen voor het lager zelf een essentieel aspect van het padwerk werd. Toen gebed en meditatie gedetailleerd uitgelegd werden en de dynamiek ervan onderwezen werd - waardoor je leerde dit te gebruiken als wezenlijk onderdeel - keerden opnieuw velen zich met weerstand en opstandigheid af. Daar waren natuurlijk altijd verklaringen voor te vinden. Toen we het lichaam er bij betrokken, kwamen dezelfde reacties. Toen verschillende spirituele werkelijkheden aan de orde

kwamen (waarvan Jezus Christus er een is), werd ook dit als mogelijkheid gebruikt om het herstellen van de verschillende aspecten van de persoonlijkheid en zo de ziel te helen, te vermijden. Maar dit was geen verrassing want al in het eerste begin van mijn werk kondigde ik dit aan en sprak ik hierover. Ik heb toen ook uitgelegd, dat we ons afwisselend en volgens een bepaald ritme met deze verschillende niveaus zouden bezighouden.

Zoals ik eerder al zei, moeten jullie begrijpen dat elk van deze waarheden in de spirituele werkelijkheid bestaat en daarom noch oud, noch nieuw is en toch beide. Het is oud omdat het altijd bestaan heeft. Het is nieuw omdat het nu pas tot jullie werkelijkheid doordringt. Deze aspecten van de werkelijkheid heten misschien niet hetzelfde, want in de geesteswereld bestaan geen namen, zoals jullie die kennen. Maar hun essentie bestaat en wat jullie hier ervaren en waarnemen van al deze benaderingen en werkelijkheden zijn slechts gedeelten. Want het is nauwelijks mogelijk een totale werkelijkheid te ervaren op jullie bewustzijnsniveau. Dit leidt er dan toe dat jullie het een naam geven; dat er (vaak onjuiste) associaties over ontstaan; en dat jullie er maar een gedeeltelijk, en daarom misvormd, zicht op hebben.

Toen psychologie op aarde verscheen, was het voor jullie iets totaal nieuws. Maar in de geestenwereld zijn deze bewustzijnsniveaus open, zichtbaar, waarneembaar en toegankelijk. Ze zijn absoluut niet in staat de controverse te veroorzaken die het verschijnen van psychologie lange tijd op jullie aarde had. Psychologie werd toen vaak gebruikt als het tegenovergestelde van spiritualiteit, een tegenstelling die natuurlijk totaal onjuist is. Zo zie je tegenwoordig nog steeds dat spirituele leiders, dominees en priesters tegen psychologisch werk zijn.

Zo heeft ook Jezus Christus altijd bestaan. Hij is, was en zal altijd het grote licht zijn dat rechtstreeks uit God is voortgekomen; de openbaring die God vorm heeft gegeven; de goddelijkste belichaming in het universum. Voor velen van jullie die hevig en op een negatieve manier reageren wanneer ze de naam Jezus Christus horen noemen, zou dit feit op zich, geen enkele negatieve associatie hoeven hebben. De ouden wisten lang voor de geboorte van Jezus Christus altijd al van dit grote licht en ze wisten ook dat het zich ooit als menselijke vorm zou openbaren. Waarom is er dan zoveel verzet tegen? Eens was dit verzet alleen maar om politieke en redenen van macht, net zoals er nu verzet is tegen nieuwe en eerlijke politiek. Zij die de macht hebben,

denken dat ze erdoor benadeeld worden en vechten er daarom tegen. Je persoonlijke irrationele reactie op de waarheid van Hem die je door je eigen voorvaderen is voorspeld maar die daarna ontkend is, is geheel en al op onjuiste traditie gebaseerd, wat niets anders is dan vrees voor verandering. Daarom zijn je reacties emotioneel en ongerijmd. Ze staan een kalme, open en onbevangen benadering met je verstand niet toe om dit onderwerp objectief te onderzoeken en de mogelijkheid open te laten dat je voorvaderen zich op een bepaald punt in hun evolutie vergist hebben. Hun proces is tot stilstand gekomen en hun innerlijke beweging - individueel en als volk - is onderbroken. In de menselijke ontwikkeling gebeurt dit voortdurend, bij veel verschillende mensen en volken en op velerlei gebieden. Waarom is er zo'n koppig verzet tegen deze mogelijkheid, waarom wordt het zelfs niet in overweging genomen? Jullie durven je hart niet te openen voor een waarheid die je tot nu toe niet wilde. Maar alleen als je de zogenaamde 'kennis' verwijdert en ruimte schept voor een ander weten, kan de waarheid in je stromen. Als deze open houding er is en als dat wat je oorspronkelijk voor waarheid hield, inderdaad waarheid is, zul je er op een nieuwe manier weer bij terecht komen. En als hij onjuist blijkt te zijn, haal je een belemmering weg die je alleen maar beperkt en vasthoudt. In beide gevallen kan je bevrijding en je eigenheid, het ontdekken van de innerlijke waarheid die zowel persoonlijk als universeel is, alleen in deze openheid liggen en in de bereidheid los te laten en andere mogelijkheden in overweging te nemen. De angst dat je zo je eigenheid verliest, is volstrekt ongegrond en irrationeel. Werkelijke eigenheid moet berusten op kosmische en universele waarheid, niet op een persoonlijke en misschien wel verkeerde mening over de universele waarheid.

Het persoonlijke verlangen dat je op dit pad bracht, kan ongeacht wat je er bewust van dacht, alleen vervuld worden wanneer je persoonlijkheid in overeenstemming is met de spirituele waarheid, wat dat dan ook op een bepaald moment in je ontwikkeling moge zijn. Sommigen van jullie verzetten zich onbewust heftig tegen deze beweging. De diepere reden voor deze strijd is angst. Het tragische is dat deze angst zo totaal overbodig en ongegrond is, terwijl het eerder voor de hand ligt dat je bang zou zijn een grotere waarheid tegen te houden of zelfs niet eens in overweging te nemen.

Hiermee, lieve vrienden, zegen ik jullie en bid ik met de engelen en helpers die me bijstaan, dat jullie allen de moed en wijsheid mogen

vinden, de openheid en onbevangenheid om oude waarheden opnieuw te onderzoeken en zo met het prachtige ritme van je eigen innerlijke reis in harmonie mee te stromen met de grotere en wijdere cycli die het universum doordringen. Daarmee schep je traditie en verandering in de beste betekenis. Je behoudt dat wat waardevol is van het oude en zet dat wat niet langer van toepassing is, overboord. Dezelfde wetten van vertering en uitscheiding die op het lichaam van toepassing zijn, gelden ook hier. Als je dit proces niet zou toelaten, zou het systeem niet schoongehouden kunnen worden en goed blijven werken. Het gezonde lichaam *leeft* zowel positieve traditie als positieve verandering, omdat het zo wonderbaarlijk is uitgerust om te verteren, uit te scheiden en te assimileren.

Een grote zegen en toevloed van energie golft door jullie gemeenschap, door de aarde, door alle harten die open en ontvankelijk en bereid zijn. Gods liefde omgeeft jullie allen."

Deze lezing werd gegeven via Eva Pierrakos in 1977
Oorspronkelijk uitgegeven door Center for the Living Force, Phoenicia (N.Y.)
onder de titel: 'Tradition, its Divine and Distorted Aspects'.
Vertaling door Martien Janssen in 1978; herzien in 1993 door Margriet Versteeg.
© Stichting Gemeenschap het Pad. *Uitgave 2009*

246/16